

● Mustafa Işık

Dünya

ey geceyi yırtıp çıkacak güneş
doğacak günümü çalandır dünya
görmediğim rüya bin umuda eş
nameçhul menzildir, yalandır dünya

kabil'den mi kaldı cürmün karası
sarmakla geçmeyen yürek yarası
kim bilir ne zaman ölmek sırası
sınırsız hülyaya salandır dünya

koca bir maziyi yuttu bitirdi
yel gibi savurdu yitti bitirdi
bizi hâlden hâle attı bitirdi
adem babamızdan kalandır dünya

söyle, bunca insan nereye gitti
hani civan halim ne çabuk bitti
rezil rüsva kıldı dilin iffeti
döndükçe dibine dalandır dünya

bir sevda türküsü duyarsan çağır
eski dost yerine koyarsan çağır
başını omzuma koyarsan çağır
ferhad'ı şirin'den alandır dünya

yüksünmem kalbimden koşar gelirim
ağyar hendeğini aşar gelirim
bent aşan sel gibi coşar gelirim
tufandan sonraya dolandır dünya

özür dilemeye yetmez mecalim
çoktur kabahatim, mecnunluk halim
bersisa'ya benzer ahir misalim
bahardan bahçemi solandır dünya

sayılıydı nefesim süresi doldu
buyurdu Azrail canıma aldı
gönlümün sarayı virane kaldı
varıma yoğuma talandır dünya.